

РЕШЕНИЕ

№ 150

гр. Радомир, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДОМИР, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РОСЕН ПЛ. АЛЕКСАНДРОВ

при участието на секретаря М.Д.М.
като разглежда докладваното от РОСЕН ПЛ. АЛЕКСАНДРОВ Гражданско дело № 20211730101041 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба от С. Т. К. против Д. Л. С., с която е предявен иск с правно основание чл. 108 ЗС, обективно съединен с иск с правно основание чл. 537, ал. 2 ГПК.

В исковата молба ищецът твърди, че е собственик по давност и наследство на 1/3 ид. ч. от застроено дворно място, представляващо парцел ., кв. . по регулационния план на с. С., общ. К., обл. Перник, одобрен със заповед № 67/19.01.1993 г., с площ от около 800 кв. м, при съсед: улица, празно място, река С. и Т.А.. Понастоящем, със заповед № . г. бил изменен регулационният план и имот с пл. № ., за който бил отреден УПИ . е урегулиран заедно със съседния имот с пл. № . в нов УПИ .-,...□

Ищецът притежавал 1/3 ид. ч. от имот с пл. № . по наследство от баба му С.П.М. и дядо му К.К.М., бивши жители на с. С., родители на баща му Т. К. К., починал преди тях.

Наследодателите му построили в имота къща и плевня и го владели от 30-те години на миналия век до смъртта си. След тяхната смърт, ищецът, заедно с част от останалите наследници, продължили необезпокоявано и без прекъсване да владеят и стопанисват имота.

През м. август 2019 г. с ищеца се свързала ответницата Д. С., от която разбрал, че е купила съседния от югоизток на процесния имот (парцел .). Д. С. му предложила да му съдейства за снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка за наследствения му имот, като заявила, че крайната ѝ цел е да го купи. До издаване на нотариален акт и сделка така и не се стигнало.

При посещение на имота през м. септември 2019 г. ищецът установил, че в закупения от Д. С. съседен имот е построена къща на границата с процесния имот. Твърди, че с напредването на възрастта му не живее постоянно в имота, но го е посещавал периодично до миналата 2020 г., когато започнала пандемията от Ковид-19, станала причина да ограничи пътуванията си.

В началото на м. май 2021 г. ищецът посетил имота и установил, че изградената в него къща е съборена, като тези действия не са извършени по негово възлагане, нито с негово знание и съгласие.

След като узнал за извършеното събаряне, направил справки в Община К. и в Служба по вписванията – Радомир, където установил, че действащият регулационен и кадастрален план на с. С., община К. е одобрен със заповед № 67/19.01.1993 г. на кмета на общината, като в разписния лист към него, като собственик на парцел ., кв. . е записана баба му С.П.М..

Ищецът установил и че през 2017 г. с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ., том ., рег. № ., дело № ./ г. на нотариус Б. К., с район на действие – РС – Радомир, Т.М.А. и Д.С.К. (наследници на С.Т.А.) са продали на Д. Л. С. урегулиран поземлен имот, съседен от югоизток на наследствения му имот, находящ се в населената част на с. С., общ. К., обл. Перник, с площ от 200 кв. м, който УПИ съставлява парцел .-, в кв. . по регулационния план на с. С., одобрен със заповед № 67/19.01.1993 г., при граници на този УПИ: улица, парцел . и парцел .. Освен това установил, че с нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит на основание давностно владение и наследство № ., том . от . г. на нотариус Б. К., с район на действие – РС – Радомир, Д. Л. С. била призната за собственик на имота, който притежавал по наследство от баба му и дядо му, описан в нотариалния акт на ответницата като „урегулиран поземлен имот, находящ се в населената част на с. С., общ. К., обл. Пернишка, с площ от 800 кв. м, който УПИ съставлява парцел ., кв. . по регулационния план на с. С., одобрен със заповед № 67/19.01.1993 г., при граници на този УПИ: от две страни улици, парцел ., ., парцел .- и парцел .“.

На 12.08.2021 г. отново посетил имота, като в същия ден строителни работници били направили изкоп за основи на ограда по северозападната граница на имота и подготвяли материали за направата на бетон за оградата. На място с дървени колчета, обхващащи наследственото му дворно място и съседното, закупено от Д. С., било означено местоположението на бъдеща ограда, включваща двата имота, с което противоправно и без законно основание ответницата отнела владението на ищеца върху имота.

Предвид изложеното, моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответницата, че ищецът е собственик по наследство от С.П.М. и К.К.М., бивши жители на с. С. и при условията на евентуалност въз основа на изтекла придобивна давност, на 1/3 ид. ч. от имот с пл. № ., с площ около 800 кв. м, включен в УПИ .-., кв. . по действащия регулационен план на с. С., при граници на имот с пл. № . по скица: улица, УПИ ., улица, УПИ . и имот с пл. № . и да осъди ответницата да му предаде владението върху целия имот с пл. № ., както и да отмени нотариален акт № ., том ., рег. № . от . г. по регистъра на нотариус Б. К., с район на действие – РС - Радомир, вписан като акт

№ ., том ., рег. № от . г. в Служба по вписванията - Радомир.

В срока по чл. 131 ГПК ответницата е депозирала отговор на исковата молба, с който е изразила становище за неоснователност на иска.

Сочи, че притежава вилна сграда в с. С., общ. К. от дълги години и я посещава непрекъснато. През 2008 г. започнала да ползва имот с пл. № ., в кв. . по плана на с. С. с изградения в този имот гараж. Имотът на ищеца в това време бил напълно изоставен и обрасъл с гъста растителност от дървета и храсти и бил напълно непроходим. В имота се намирала частично съборена стара къща, в средата на която било прораснало дърво. В имота имало и останки от стара стопанска постройка, която била напълно съборена. След смъртта на К. и С. М., след 1984 г. имотът бил напълно изоставен и никой от наследниците не е идвал и не се е грижил за него. В селото не се знаело кои са наследниците на имота и кои от тях са живи, тъй като същите не проявявали интерес към него, не идвали в селото в продължение на повече от 36 години и не го поддържали.

Ответницата започнала да почиства имота от 2008 г., когато се настанила в съседния имот с пл. № . и изчистила всички дървета и храсти, които го правили непроходим и необитаем. Същата установила свое владение върху имота и започнала да го стопанисва като свой. През 2012 г. след земетресението жилищната сграда се срутила окончателно и ответницата изчистила имота от строителните отпадъци. Същата редовно косила и поддържала имота и го владяла за себе си за периода от 2008 г. до настоящия момент, като с изтичането на 10-годишния давностен срок придобила собствеността върху имота на основание давностно владение и след това се снабдила с нотариален акт за собственост по обстоятелствена проверка на основание изтекла в нейна полза придобивна давност - № ., том ., рег. № ., дело № ./ г. на нотариус Б. К., с район на действие – РС - Радомир.

Ищецът никога не бил владял имота след смъртта на своите наследодатели и не идвал в селото и не се грижил за имота повече от 36 години. Нито праводателите ни ищеца, нито самият той притежавали какъвто и да било документ за собственост върху имота. Правото им на собственост върху този имот никога не било признавано, нито на основание сделка, нито на основание давностно владение.

По изложените съображения, моли исковете да бъдат отхвърлени.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, чрез упълномощен представител поддържа предявения иск.

Ответникът, редовно призован, в съдебно заседание чрез упълномощен представител оспорва предявения иск.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

От представените по делото уд.ерение за наследници с изх. № 205/12.08.2021 г. и уд.ерение за наследници с изх. № 119/20.05.2021 г., издадени от Община К., се установява, че ищецът С. Т. К. е наследник по закон на К.К.М., починал на 30.11.1976 г. и С.П.М.,

починала на 28.06.1984 г.

По делото е представено и удостоверение от 28.11.1989 г., издадено от кметство, с. С., от което се установява, че на името на К.К.М. по декларация се водят следните недвижими имоти: 1. паянтова къща, построена през 1927 г., със застроена площ от 65 кв. м; 2. паянтова плевня, построена през 1945 г. и 3. Дворно място с площ от 300 кв. м.

Видно от представеното по делото копие от разписан лист към проекта за дворищна регулация на с. С., имот с планоснимачен № . е записан на името на С.П.М..

По делото са представени и приходни квитанции за заплащани данък сгради и такса смет за имот, находящ се в с. С..

От представения по делото нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот № ., том., рег. № ., дело № . г. на нотариус Б. К., с район на действие – РС - Радомир, се установява, че Т.М.А. и Д.С.К. са продали на Д. Л. С. следния свой собствен недвижим имот, а именно: урегулиран поземлен имот, находящ се в населената част на с. С., общ. К., обл. Перник, с площ на този имот от 200 кв. м, който съгласно действащия регулационен план на с. С., одобрен със заповед № 67/19.01.1993 г., съставлява парцел .-. в кв. ., при граници: улица, парцел .-. и парцел ., ведно с построения в този така описан имот масивен гараж със застроена площ от 24 кв. м, който гараж е със статут на строеж по § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ.

По делото е представен и заверен препис от нотариално дело № . г. по описа на нотариус Б. К., с район на действие – РС – Радомир, в рамките на което е съставен нотариален акт ., том II, рег. № ., дело № . на нотариус Б. К., с район на действие – РС – Радомир, по силата на който и на основание чл. 587, ал. 2 ГПК ищцата Д. Л. С. е призната за собственик на урегулиран поземлен имот, находящ се в населената част на с. С., общ. К., обл. Перник, с площ от 800 кв. м, който урегулиран поземлен имот съставлява парцел .-. (четвърти за имот с планоснимачен номер сто и седемдесети) в кв. . по регулационния план на с. С., одобрен със заповед № 67/19.01.1993 г., при граници: от две страни – улици, парцел III-., парцел .-. и парцел ..

По делото са представени и разрешение за строеж № . г., по силата на което е разрешено на Д. С. да построи жилищна сграда с гараж в УПИ .-., в кв. . по плана на с. С., както и разрешение за строеж № . г., по силата на което е разрешено на Д. С. да построи жилищна сграда с гараж в УПИ .-., в кв. . по плана на с. С..

От представеното по делото удостоверение с изх. № . г., издадено от Община К., се установява, че действащият кадастрален и регулационен план на с. С. е одобрен със заповед № 67/19.01.1993 г. на кмета на община К.. За землището на с. С. няма отменени предходни кадастрални и регулационни планове.

По делото е представена и заповед № . г. на кмета на община К., по силата на която и на основание заявление от Д. Л. С. е одобрен проект за изменение на ПУП – план за регулация и застрояване за УПИ . и УПИ .-., като се създава нов УПИ .-., кв. ., с площ от 1000 кв. м.

По делото е представено и удостоверение с изх. № . г., издадено от Община К., от което е видно, че С. Т. К. няма задължения за местни данъци и такса битови отпадъци към община К., придружено от справка за заплатени такива от страна на С. К. в периода от 01.01.1998 г. до 25.07.2022 г.

В хода на производството са събрани и гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетелите К. А., В.Н., С.С., М. Д. и А.К..

От показанията на свидетелката К. М. се установява, че ищецът С. К. притежава по наследство от баща си Т. и от баба си и дядо си К. и С. М. недвижим имот, находящ се в с. С., който ползвал от 1976 г. Твърди, че в имота е имало къща, която е била съборена през 2021 г. От 2021 г. ответницата започнала да ползва имота, в който имало дървета и асма, които били отрязани от ответницата, като последната оградила имота с мрежа. Според свидетелката от 4 години ищецът не е посещавал имота.

От показанията на свидетелката В.Н. се установява, че ищецът притежава по наследство от баба си и дядо си имот в с. С., за който, след тяхната смърт се е грижел ищецът и неговата майка. Според свидетелката изградената в имота къща е съществувала до миналата година, когато е била съборена. Твърди, че къщата не е била запустяла и вратите ☐ винаги са били затворени.

От показанията на свидетеля С.С., който е бивш кмет на с. С., се установява, че от наследниците на К. и С. М. единствено техният син Д. след смъртта им е посещавал имота, но повече от 20 години той също не е идвал. Твърди, че не познава ищеца С. К.. Процесният имот бил занемарен и обрасъл с ниски дървета и трева, като около 2008 г. ответницата е почистила имота, а през 2021 г. е била съборена и старата къща.

Свидетелката М. Д. твърди, че от около 10 години ответницата и съпругът ☐ стопанисват процесния недвижим имот, който преди това бил обрасъл с трева и дървета, които ответницата почистила. Твърди, че всеки ден минава покрай имота и не е виждала никой да идва в него. Според свидетелката ответницата е оградила имота с телена мрежа и понастоящем продължава да го стопанисва. Къщата в имота била съборена от съпруга ☐. Твърди, че не познава ищеца С. К..

Свидетелката А.К. сочи, че от 2013 г. живее в с. С. и откакто живее там, знае, че ответницата стопанисва процесния недвижим имот, който поддържа и почиства, като го е оградила с мрежа. В имота е имало полуразрушена къща, която е била премахната преди малко повече от година от ответницата и съпруга ☐, които понастоящем владеели имота. Твърди, че никой от наследниците на К. и С. М. не е идвал в имота.

От заключението по изслушаната по делото съдебно – техническа експертиза се установява, че изпълнената част от ограда, представляваща плътна бетонова стена с дебелина 0,20 м, височина над прилежащия терен – 0,60 м и дължина около 10 м е по границата между УПИ .-., и УПИ III-., кв. . по регулационния план на с. С..

Със заповед № 67/19.01.1993 г. на кмета на община К. е одобрен застроителният, регулационен и кадастрален план на с. С.. В кадастралния план, в границите на имот с пл. №

., кв. . са заснети и показани едноетажна, паянтова жилищна сграда и паянтова сграда (селскостопанска). Към момента на извършения от вещото лице оглед на място – 16.06.2022 г., паянтовата сграда е премахната, а основите на паянтовата жилищна сграда от каменна зидария са запазени. Съборените къща и плевня попадат в границите на УПИ .-., кв. . по регулационния план на с. С..

Вещото лице е посочило, че за извършване на строителни дейности в границите на УПИ .-., кв. . по регулационния план на с. С. са издадени разрешение за строеж № . г. и разрешение за строеж № . г., като разрешеният строеж попада изцяло в границите на имот с пл. № ., кв. . по регулационния план на с. С..

От заключението по изслушаната допълнителна съдебно – техническа експертиза се установява, че със заповед № 67/19.01.1993 г. на кмета на община К. е одобрен застроителният, регулационен и кадастрален план на с. С., като в кадастралния план, за района на СТЕ, са обособени два имота с планоснимачни номера . и . в кв. .. По регулационния план за тези имоти е отреден един съсобствен парцел с номер III-... Впоследствие от съсобствения парцел са обособени два самостоятелни парцела, отредени за всеки един от имотите, а именно парцел . и парцел .-. Със заповед № . г. на кмета на община К. и въз основа на заявление от Д. Л. С. е одобрен проект за изменение на ПУП – план за регулация и застрояване на УПИ . и УПИ .-., кв. . по регулационния план на с. С., като проектът касае обединяване на УПИ . и УПИ .-., кв. . в нов УПИ .-., кв. .. Заповедта е била публикувана на интернет страницата на общината, както и на информационното табло в Община К. и е влязла в сила на 29.12.2020 г. При направената справка в Община К. вещото лице не е установило данни за лично уведомяване на ищеца С. К., както и за уведомяване на лицата по разписан лист или техните наследници за извършеното изменение на регулационния план.

В представеното копие от разписния лист към проекта за дворищна регулация на с. С. няма изричен запис, касаещ парцел .-., кв. . по действащия регулационен план на с. С..

Горната фактическа обстановка е несъмнена. Тя се установява от събраните по делото писмени доказателства, които съдът кредитира изцяло. Съдът прецени събраните по делото гласни доказателствени средства заедно и поотделно, при съпоставка и във връзка с неоспорените писмени доказателства, като ги кредитира изцяло, като съответстващи на останалия събран по делото доказателствен материал. Съдът кредитира и заключенията на вещото лице по допуснатите и изслушани по делото първоначална и допълнителна СТЕ, като неоспорени от страните и дадени от вещо лице, в чиято компетентност и безпристрастност съдът няма основания да се съмнява.

Установеното от фактическа страна обуславя следните правни изводи:

С иска по чл. 108 ЗС се цели да се установи спрямо владелеца или държателя на спорната вещ, че правото на владение, като елемент от правото на собственост върху нея, принадлежи на ищеца и въз основа на това да се заповяда на ответника, който я владее или държи без основание, да я предаде във владение на ищеца. Тежестта на доказване в производство с предмет иск по чл. 108 ЗС се свежда до главно и пълно доказване на три

предпоставки от страна на ищеца, а именно: че е собственик на процесната вещ на заявеното в исковата молба основание, че ответникът я държи или владее и тази фактическа власт се осъществява без основание. На първо място ищецът по ревандикацията следва да докаже по някой от законно установените способи активната си легитимация, т. е. правото си на собственост върху вещта, а от друга страна трябва да установи и пасивната легитимация на ответника, т. е., че вещта се намира в ръцете именно на това лице, което поради липсата на основание да я държи, следва да му я върне.

Предметът на иска се определя от изложените в исковата молба фактически обстоятелства и петитум. При предявен иск за собственост съдът разполага с правомощието да се произнесе само по наведеното в исковата молба основание за придобиване на това право (решение № 476/26.10.2010 г. по гр. д. № 907/2009 г. по описа на ВКС, ГК, II г. о.). В случая ищецът е изложил твърдения, че е собственик на 1/3 ид. ч. от процесния недвижим имот по наследство и при условията на евентуалност по силата на изтекла в негова полза придобивна давност, поради което съдът дължи произнасяне само по така наведените от ищеца придобивни основания.

От събраните по делото гласни доказателствени средства, както и копие на разписан лист, може да се направи обоснован извод, че процесният недвижим имот с планоснимачен номер ., с площ от 800 кв. м, включен в УПИ .-.,. по регулационния план на с. С., общ. К., обл. Перник е бил собственост на С.П.М., починала на 28.06.1984 г. и К.К.М., починал на 30.11.1976 г.

От представените по делото 2 бр. уд.ерения за наследници, издадени от община К., се установява по безспорен и категоричен начин, че ищецът С. Т. К. е наследник по закон на С.П.М., починала на 28.06.1984 г. и К.К.М., починал на 30.11.1976 г., като същият е придобил по наследство от общите си наследодатели правото на собственост върху 1/3 ид. ч. от процесния недвижим имот.

Безспорно се установява по делото от събраните гласни доказателствени средства, че към настоящия момент ответницата Д. С. владее имота.

С оглед изложеното дотук, на изследване подлежи и въпросът дали фактическата власт на ответницата се осъществява без основание, като в тази връзка съдът следва да се произнесе по противопоставеното с отговора на исковата молба възражение за придобивна давност. При съвкупната преценка на ангажираните от страните доказателства, съдът намира, че по делото може да се направи обоснован извод, че ответницата е придобила собствеността върху посочения недвижим имот на основание изтекла в нейна полза придобивна давност. Това е така, тъй като от показанията на разпитаните по делото свидетели, които съдът кредитира като логични и съвпадащи с останалия събран по делото доказателствен материал, съдът намира, че е осъществен фактическият състав на нормата на чл. 79 ЗС, която установява, че претендиращият собствеността на целия имот следва да е упражнявал в период по-дълъг от 10 години фактическата власт по отношение на конкретната вещ (corpus), без противопоставяне и без прекъсване за време, по-дълго от 6 месеца и да е демонстрирал по отношение на собственика на вещта поведение на

пълноправен собственик (animus), т. е., че упражнява собственическите правомощия единствено за себе си. Доказването на условията на закона - елементите от фактическия състав на чл. 79, ал. 1 ЗС за признаване право на собственост на основание изтекла придобивна давност, следва да е главно и пълно.

Намерението за своене се предполага съобразно чл. 69 ЗС. Страната, която се позовава на изтеклата придобивна давност, е достатъчно да докаже, че е упражнявала фактическа власт върху целия имот в срока по чл. 79 ЗС.

Според легалната дефиниция на чл. 68 ЗС владението е упражняване на фактическа власт върху вещь, която владелецът държи лично или чрез друго като своя. Разпоредбата не посочва характеристиките на упражняваната фактическа власт, подобно на разпоредбата на чл. 302 ЗИСС (отм.), но както в правната теория, така и в съдебната практика се приема, че владението трябва да е постоянно, непрекъсвано, спокойно, явно и несъмнително. Тези признаци се приемат като логическо следствие от основните два признака - упражняване на фактическа власт и намерение за своене на вещта (така: решение № 304/04.05.1995 г. по гр. д. № 75/1995 г. на ВС, I г. о. и решение № 649/1993 г. по гр. д. № 477/1992 г. на ВС, I г. о.). Без да се установи, че тези признаци са налице, упражняването на фактическа власт върху една вещь не може да се определи като владение. Владението не е обикновено фактическо господство върху вещь, чрез него се упражнява съдържанието на вещното право на собственост – правомощието на собственика да си служи с вещь. Като елемент от придобивната давност, владението трябва да е явно и несъмнително и да се осъществява постоянно – да няма инцидентен характер и да е от такова естество, че да не позволява на други лица да владеят вещь. Обективният признак на владението изисква упражняване на непосредствена власт върху вещь, защото по този начин се отблъсква владението на собственика. Необходимо е владелецът да си служи с вещь, а ако се касае за недвижим имот – да осъществява физическо присъствие в него, да го посещава и да извършва явни действия по стопанисването му. За разлика от собственика, който не е длъжен да упражнява правомощията си, владелецът трябва да осъществява владението непрекъснато, ако бъде прекъснато за повече от шест месеца, последиците му се изгубват и то трябва да започне отново – чл. 81 ЗС. В чл. 83 ЗС е установена оборимата презумпция, че който докаже, че е владял в различни времена, предполага се, че е владял и в промеждутъка. Съдът, вземайки предвид разясненията, дадени с ППВС № 6/1974 г., приема, че в случая ответницата, в качеството ѝ на недобросъвестен владеец, е придобила собствеността върху процесния недвижим имот, като в продължение на повече от 10 години е владяла имота непрекъснато, без владението ѝ да е било смущавано по какъвто и да е начин. Съдът намира за безспорно доказано по делото, че ответницата е упражнявала постоянно, спокойно, явно и несъмнително владение върху процесния имот, като през цялото това време тя и нейният съпруг са полагали необходимите грижи за неговото запазване, без по никакъв начин да са обезпокоявани от трети лица, заявяващи претенции към тях, като в тази връзка следва да се посочи, че съдът приема за доказано по делото, че след смъртта на К. и С. М. техните наследници не са стопанисвали имота, като в тази връзка показателно е заявеното от

свидетеля С.С., който, като бивш кмет на селото, има преки и непосредствени впечатления от случващото се в с. С. и според когото никой от наследниците на К. и С. М. след тяхната смърт не е посещавал имота, с изключение на един от наследниците на име Д., който също не е идвал в имота от повече от 20 години. Липсват, наред с това, доказателства по делото, които да сочат, че ответницата е установила владението върху процесния имот с насилие или пък да е използвала насилие при поддържането му, нито същото да е оспорвано от ищцовата страна с насилие, в резултат на което да е смутено намерението да се държи вещта като своя. Липсват доказателства, които да оборват презумпцията по чл. 69 ЗС.

По изложените съображения и с оглед липсата на доказателства ищецът да е упражнявал фактическа власт върху имота, респ. да е смущавал владението на ответницата, съдът намира правоизключващото възражение на ответницата за придобиване на имота по давност за доказано, поради което искът с правно основание чл. 108 ЗС следва да бъде отхвърлен.

По отношение на иска с правно основание чл. 537, ал. 2 ГПК:

С ТР № 178 от 30.VI.1986 г. по гр. д. № 150/1985 г., ОСГК на ВС е прието, че собственикът на недвижим имот трябва да предяви иск за собственост против лицето, на което е издаден нотариален акт по обстоятелствена проверка за същия имот, като отменянето на нотариалния акт по чл. 431, ал. 2 ГПК (отм.) е последица от уважаването на иска и то се постановява от съда, даже и да не е направено изрично искане за това. Разпоредбата на чл. 537, ал. 2 от сега действащия ГПК е идентична по съдържание с тази на чл. 431, ал. 2 ГПК (отм.), поради което посоченото тълкувателно решение е запазило действието си. В конкретния случай, предвид неоснователността на главния иск, то следва да бъде отхвърлен и искът по чл. 537, ал. 2 ГПК, тъй като не са налице предпоставките за уважаването му.

По разноските:

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответницата направените от последната разноси по делото в общ размер на 1150,00 лева, от които 800,00 лева – заплатено адвокатско възнаграждение и 350,00 лева – депозит за вещо лице.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. Т. К., с ЕГН: *****, с адрес: гр. С., ЖК „Б.“ № ., вх. „Г“, ет. 7, ап. 80 срещу Д. Л. С., с ЕГН: *****, с адрес: гр. С., ЖК „С.“, бл. 22, вх. ., ет. ., ап. . иск с правно основание чл. 108 ЗС за признаване за установено по отношение на ответницата, че ищецът е собственик на 1/3 ид. ч. от имот с пл. № ., с площ около 800 кв. м, включен в УПИ .-., кв. . по действащия регулационен план на с. С., при граници на имот с пл. № . по скица: улица, УПИ ., улица, УПИ . и имот с пл. № . и за осъждане на ответницата да му предаде владението върху така описания имот.

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. Т. К., с ЕГН: *****, с адрес: гр. С., ЖК „Б.“ № ., вх. „Г“, ет. 7, ап. 80 срещу Д. Л. С., с ЕГН: *****, с адрес: гр. С., ЖК „С.“, бл. 22, вх. ., ет. ., ап. ., иск с правно основание чл. 537, ал. 2 ГПК за отмяна на нотариален акт № ., том ., рег. № . от . г. по регистъра на нотариус Б. К., с район на действие – РС - Радомир, вписан като акт № ., том ., рег. № от . г. в Служба по вписванията - Радомир.

ОСЪЖДА С. Т. К., с ЕГН: *****, с адрес: гр. С., ЖК „Б.“ № ., вх. „Г“, ет. 7, ап. 80 **ДА ЗАПЛАТИ** на Д. Л. С., с ЕГН: *****, с адрес: гр. С., ЖК „С.“, бл. 22, вх. ., ет. ., ап. . сума в размер на 1150,00 лева (хиляда сто и петдесет лева), представляваща сторени от ответницата деловодни разноски.

Решението може да бъде обжалвано пред Пернишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Радомир: _____